

DOI: <https://doi.org/10.26565/1992-2337-2025-1-06>
УДК 351: 323.2

*Коротченко Наталія Олегівна,
аспірантка кафедри публічної політики
навчально-наукового інституту “Інститут державного управління”
Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна,
майдан Свободи, 4, м. Харків, 61022, Україна
e-mail: n.korotchenko@promodo.com <https://orcid.org/0009-0003-1365-2331>*

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК ЧИННИК МОДЕРНІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ СУСПІЛЬНИХ ВІДНОСИН

Анотація. У статті досліджено потенціал штучного інтелекту (ШІ) як одного з ключових чинників трансформації публічного управління в умовах діджиталізації суспільних відносин. Проаналізовано теоретичні засади впровадження інтелектуальних технологій у державний сектор, зокрема крізь призму концепцій цифрового врядування, алгоритмізації управлінських процесів та інституційної адаптації. Розкрито основні напрями застосування ШІ в публічному управлінні: автоматизація адміністративних функцій, аналітика великих даних, прогнозування ризиків, цифрові сервіси для громадян, а також підтримка прийняття рішень у кризових ситуаціях.

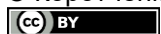
Особливу увагу приділено українському контексту впровадження ШІ, зокрема в рамках реалізації національних стратегій цифрової трансформації. Виокремлено перспективні галузі для інтелектуалізації: надання адміністративних послуг, оподаткування, охорона здоров'я, екологічний моніторинг, міське управління. Окреслено ключові умови ефективної інтеграції ШІ – нормативно-правове забезпечення, розвиток відкритих даних, підготовка цифрових кадрів та міжсекторальне партнерство. Разом з тим, висвітлено ризики та виклики: правова неврегульованість, дискримінаційний потенціал алгоритмів, загрози кібербезпеці, дефіцит цифрових компетентностей, етичні дилеми делегування рішень машинам. Обґрунтовано, що впровадження ШІ має бути не лише технологічною, а й концептуальною трансформацією публічного управління – у напрямі прозорості, адаптивності та людиноцентричності.

Ключові слова: *штучний інтелект, публічне управління, діджиталізація, алгоритмізація, модернізація держави, електронне врядування.*

Як цитувати: Коротченко Н. О. Штучний інтелект як чинник модернізації публічного управління в умовах діджиталізації суспільних відносин. *Державне будівництво*. 2025. № 1 (37). С. 93–102. DOI: <https://doi.org/10.26565/1992-2337-2025-1-06>

In cites: Korotchenko, N.O. (2025). Artificial intelligence as a driver of public administration modernization in the context of digitalization of social relations. *State Formation*, no. 1 (37), 93–102. DOI: <https://doi.org/10.26565/1992-2337-2025-1-06> [in Ukrainian].

© Коротченко Н. О., 2025

This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License 4.0

Постановка проблеми. У сучасних умовах цифрова трансформація дедалі глибше проникає в усі сфери суспільного життя, радикально змінюючи усталені форми взаємодії між державою та громадянами. Традиційні моделі публічного управління, побудовані на бюрократичних принципах та ієрархічних структурах, виявляються недостатньо ефективними в умовах стрімких технологічних змін і зростаючих суспільних очікувань щодо прозорості, швидкості та якості управлінських рішень. У цьому контексті постає потреба не лише в адаптації існуючих механізмів, а й у розробці нових парадигм державного управління, що враховують виклики інформаційного суспільства.

Одним із ключових чинників, що впливає на трансформацію публічного управління, є стрімкий розвиток штучного інтелекту. Йдеться не лише про його використання як інструменту автоматизації чи оптимізації окремих процесів, а про фундаментальну зміну підходів до прийняття рішень, організації управлінських структур, формування політик і реалізації функцій держави. Штучний інтелект (ШІ) стає потужним системним чинником, здатним підвищити ефективність публічного управління, але водночас породжує нові ризики, пов'язані з етикою, безпекою, відповідальністю та збереженням демократичних засад.

У зв'язку з цим актуалізується необхідність комплексного осмислення потенціалу та обмежень застосування інтелектуальних технологій у сфері публічного управління. Тому маємо не вирішене питання, яким чином забезпечити баланс між інноваційністю та контрольованістю, ефективністю та прозорістю, технічною раціональністю та гуманітарними цінностями. Вирішення цієї проблеми потребує міждисциплінарного підходу, оновлення нормативно-правової бази, розробки механізмів підзвітності, а також формування цифрової компетентності на всіх рівнях влади.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми застосування штучного інтелекту були предметом дослідження науковців різних країн. Роботи присвячені актуалізації використання штучного інтелекту у публічному управлінні досліджували наступні: М. Великанова, З. Гбур, В. Коцовський, І. Лопатченко, Б. ван Нікерк, І. Погоріла, Б. Преторіус, Б. Ткач. Враховуючи важливість цих досліджень, стрімкий розвиток штучного інтелекту відкриває як нові можливості, так і значні виклики для публічного управління. Це зумовлює постійну потребу в подальших наукових розробках у даній сфері.

Метою роботи є комплексний аналіз потенціалу та викликів використання штучного інтелекту як ключового чинника модернізації публічного управління в контексті всеохоплюючої діджиталізації суспільних відносин.

Застосована методологія і методи Методологія дослідження поєднує комплекс сучасних філософських, загальнонаукових, спеціально-наукових методів пізнання, включаючи діалектичний, системний, структурно-функціональний, класифікації тощо.

Виклад основного матеріалу. Штучний інтелект (ШІ) у контексті публічного управління розглядається як комплекс передових цифрових технологій, що здатні трансформувати основні функції держави – аналітичні, прогностичні, управлінські та виконавчі. Йдеться не лише про автоматизацію рутинних адміністративних процедур, а й про переосмислення засад прийняття рішень, формування політик і здійснення контролю за результатами їх реалізації. ШІ надає можливість створювати адаптивні системи управління, що здатні оперативно реагувати на зміни в соціально-економічному середовищі та приймати обґрунтовані рішення на основі аналізу великих масивів даних [6].

Теоретичне підґрунтя інтеграції ШІ у публічне управління формують кілька ключових підходів. Передусім, це концепція цифрового врядування, яка акцентує на трансформації управлінських процесів через використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), включаючи штучний інтелект, задля підвищення ефективності, прозорості та підзвітності державного управління. Також важливою є ідея алгоритмізації адміністративних процесів, яка передбачає впровадження стандартних цифрових процедур та алгоритмів для прийняття рішень, що дозволяє зменшити суб'єктивізм і підвищити точність управлінських дій [9].

Також, варто відмітити, теорію інституційної адаптації, згідно з якою державні інституції змінюються під впливом зовнішніх технологічних викликів, зокрема розвитку цифрових платформ і алгоритмічних систем. У межах цього підходу важливим стає розвиток організаційної гнучкості, здатності до оновлення управлінських процедур, а також створення умов для експериментального впровадження нових технологій на рівні окремих органів влади.

Не менш значущим є підхід, що базується на теорії інтелектуального врядування, відповідно до якого частина аналітичних та навіть виконавчих функцій делегується системам на базі штучного інтелекту, машинного навчання та великих даних. Такі системи здатні виявляти закономірності, передбачати наслідки управлінських рішень і пропонувати оптимальні сценарії дій. Це створює підґрунтя для виникнення нових форм взаємодії між державою та громадянами, зокрема через персоналізовані сервіси, цифрову участь та аналітично обґрунтовану політику [8].

Спостерігаємо, що теоретичні основи впровадження ШІ в публічне управління демонструють, що ця трансформація є не лише технічною інновацією, а й глибоким концептуальним зрушенням, що потребує переосмислення ролі держави, управлінських інститутів і технологій у сучасному суспільстві.

Використання ШІ у публічному управлінні відкриває широкі можливості для підвищення ефективності, прозорості та адаптивності державних інституцій. Інтелектуальні технології дозволяють трансформувати традиційні управлінські процеси, забезпечуючи нову якість взаємодії між владою та громадянами. Серед основних напрямів використання ШІ у публічному управлінні можна виокремити кілька ключових сфер, які вже сьогодні демонструють високий потенціал [7].

ШІ дозволяє оптимізувати численні бюрократичні процедури: обробку звернень, запитів на інформацію, реєстрацію документів, розподіл публічних ресурсів. Наприклад, у Великій Британії впроваджено систему автоматизованого розгляду заяв на соціальні виплати, що значно зменшило навантаження на працівників соціальних служб і пришвидшило ухвалення рішень. Подібні алгоритмічні системи використовуються в Естонії для електронного врядування, де більшість послуг надаються в онлайн-режимі без участі людини. Також, ШІ забезпечує аналіз великих масивів соціально-економічної інформації, що дає змогу формувати політику на основі доказів (evidence-based policy). Зокрема, в Канаді аналітичні алгоритми використовуються для моделювання наслідків соціальних програм, з урахуванням змін у демографічній структурі, рівні зайнятості та доходів населення. Це дозволяє ухвалювати обґрунтовані рішення на макро- та мікрорівні [3].

Окремо, варто відмітити застосування ШІ у сфері безпеки, екології та економіки, де він може використовуватися для виявлення потенційних загроз і запобігання їм. Так, у США розроблено систему прогнозування злочинності на основі аналізу історичних даних, яка дозволяє поліції ефективніше планувати патрулювання. У екологічній сфері алгоритми машинного навчання застосовуються для моніторингу забруднення повітря або води та прогнозування надзвичайних ситуацій, таких як повені або пожежі. Використання чат-ботів та цифрових асистентів забезпечують постійний доступ громадян до державних послуг. В Україні вже функціонують чат-боти на базі ШІ, які допомагають у реєстрації ФОП, подачі заяв на субсидії або консультуванні з питань дії законодавства. У Сінгапурі чат-бот Ask Jamie обслуговує громадян на понад 70 урядових вебсайтах, відповідаючи на стандартні запити в режимі 24/7 [1].

Проте, варто у розрізі модернізації публічного управління говорити про цифрову етику та аудит алгоритмів дії ШІ. Зростання впливу ШІ на управлінські процеси зумовлює потребу в нових механізмах контролю – алгоритмічному аудиті, оцінці впливу на права людини, боротьбі з дискримінаційними ефектами. У ЄС активно розробляється нормативна база для забезпечення прозорості та етичності використання ШІ в публічній сфері, зокрема в межах Акта про штучний інтелект (AI Act), а у США аналогічний документ вже активно працює. Можемо спостерігати, що впровадження ШІ в публічне управління не є лише технологічним нововведенням, а системним процесом, що вимагає стратегічного бачення, етичного регулювання та інституційної готовності до змін[4].

Попри значний потенціал для трансформації публічного управління, впровадження ШІ у державну сферу в Україні супроводжується низкою складних ризиків і системних викликів. Їхня природа є багатовимірною – від нормативно-правової невизначеності до етичних дилем, що виникають у процесі делегування владних повноважень автономним системам. Розуміння цих загроз є необхідною передумовою для формування збалансованої цифрової політики держави.

Однією з основних проблем є правова неврегульованість алгоритмічного врядування. Наразі в Україні відсутні законодавчі механізми, що регулювали б відповідальність за рішення, ухвалені з використанням алгоритмів. Це особливо проблематично у сфері соціального захисту, адміністративного судочинства або автоматизованого розподілу ресурсів. Якщо, наприклад, система на базі ШІ неправильно відмовляє заявникові у наданні допомоги – механізми оскарження таких рішень залишаються формальними або недоступними. Така правова прогалина не лише підриває довіру до цифрових інструментів, а й створює загрозу порушення конституційних прав громадян [8].

Іншим важливим ризиком є загроза дискримінації та упередженості алгоритмів, зокрема в чутливих сферах: правоохоронній, освітній, медичній, соціальній. ШІ, який навчається на історичних даних, може відтворювати існуючі соціальні нерівності та посилювати їх. В умовах післявоєнної України, де значна частина населення – внутрішньо переміщені особи або вразливі соціальні групи, використання неетичних алгоритмів може мати серйозні наслідки. Імпортовані або розроблені без належного етичного тестування системи не повинні застосовуватись без адаптації до національного контексту [9].

Також, значну небезпеку становлять проблеми кібербезпеки та захисту персональних даних. Публічне управління дедалі більше залежить від обробки великих масивів персональної інформації. У контексті війни та зростаючої активності кібератак з боку РФ, державні інформаційні системи потребують не лише надійного захисту, а й постійного аудиту безпеки. Пріоритетним завданням є створення національної архітектури цифрового суверенітету – із надійною інфраструктурою, захищеними каналами обміну даними та автономною кібербезпековою політикою.

Окремої уваги заслуговує дефіцит цифрових компетентностей серед державних службовців. Відсутність розуміння базових принципів роботи алгоритмів призводить до їх некритичного застосування або ігнорування потенційних ризиків. Для України важливо закласти системну модель підготовки публічних управлінців нового покоління – із міждисциплінарною орієнтацією на ІТ, етику та управління даними. Впровадження ШІ не повинно зводитися до поверхневої «цифровізації», а має супроводжуватись зміною управлінської культури.

Крім того, етичні дилеми делегування владних повноважень автономним системам потребують концептуального осмислення. Рішення, які ухвалює ШІ, не завжди мають прозоре логічне обґрунтування (так званий ефект «чорної скриньки»), що може підривати довіру до державних інституцій. Особливо небезпечним є зменшення ролі людини в прийнятті рішень, що стосуються життєво важливих прав, соціального захисту або доступу до послуг.

У такому контексті надзвичайно важливо сформулювати ефективну нормативно-правову та інституційну базу використання ШІ в публічному управлінні. Це має включати:

- запровадження законодавчих гарантій прозорості та підзвітності алгоритмів;
- створення механізмів зовнішнього аудиту та етичної експертизи;
- забезпечення права громадян на апеляцію автоматизованих рішень;
- підтримку відкритих даних та публічного контролю.

Лише за умови поєднання інноваційного потенціалу ІІІ з принципами законності, етичності та демократичної підзвітності можлива справжня модернізація публічного управління в Україні в умовах цифрової епохи.

У контексті динамічного розвитку цифрових технологій Україна впевнено рухається в напрямі модернізації публічного управління. Національні цифрові стратегії, такі як «Дія.Цифрова держава», програма «Цифровізація-2025», а також рамкові документи цифрової трансформації секторів економіки, створюють підґрунтя для інтеграції ІІІ в управлінські процеси. Ці ініціативи закладають основу для більш глибоких системних змін – від автоматизації окремих послуг до формування нової управлінської парадигми, орієнтованої на відкритість, ефективність і персоналізоване обслуговування громадян.

Особливу увагу в державній політиці цифровізації приділено потенціалу впровадження інтелектуальних систем у ключові напрями публічного управління. Серед найбільш перспективних галузей, у яких використання ІІІ може забезпечити якісні трансформації, варто виокремити [9]:

- надання адміністративних послуг. Уже сьогодні в Україні реалізуються цифрові сервіси через мобільний застосунок та портал «Дія», однак подальша інтелектуалізація цих систем — зокрема через використання алгоритмів адаптивного супроводу, чат-ботів та автоматизованих рішень — здатна значно зменшити адміністративне навантаження, скоротити час обробки запитів і знизити рівень корупційних ризиків;

- податкова система. Впровадження ІІІ для аналітики фінансових транзакцій, прогнозування ухилень від оподаткування та оптимізації перевірок може забезпечити підвищення податкової дисципліни та точкове застосування інструментів фіскального контролю. Україна вже має позитивні приклади — як-от система автоматизованого моніторингу ПДВ (СМКОР), яка в майбутньому може еволюціонувати до повноцінної інтелектуальної моделі;

- охорона здоров'я. Системи на базі штучного інтелекту здатні аналізувати великі обсяги медичних даних для прогнозування захворювань, оптимізації навантаження на лікарні та забезпечення персоналізованих медичних рішень. В умовах війни, коли медичні ресурси розподіляються нерівномірно, алгоритми можуть слугувати інструментом раціонального управління кризовими ситуаціями;

- екологічний моніторинг. ІІІ може бути ефективно використаний для обробки даних з супутників, сенсорів, автоматичних станцій моніторингу довкілля. Це особливо актуально для України, де внаслідок бойових дій фіксується зростання техногенного навантаження на довкілля, зокрема в зонах екологічного ризику;

– управління містами (Smart City). Інтелектуальні системи управління транспортом, освітленням, споживанням енергії, безпекою здатні покращити якість міського простору та сприяти сталому розвитку. Такі ініціативи вже реалізуються у Києві, Львові, Вінниці, Маріуполі (до повномасштабного вторгнення), однак потребують масштабування і підтримки з боку центральної влади.

Успішна реалізація потенціалу штучного інтелекту в публічному управлінні передбачає виконання кількох критично важливих умов, без яких ШІ залишиться лише технократичним експериментом без сталого впливу:

– формування нормативно-правового поля, що регулює використання алгоритмів. Необхідно розробити законодавчі акти, які визначатимуть статус рішень, ухвалених ШІ, межі відповідальності посадовців і розробників, стандарти відкритості алгоритмів, а також права громадян на апеляцію автоматизованих рішень. У цьому контексті Україна має враховувати досвід Європейського Союзу, зокрема проєкт AI Act;

– розвиток інфраструктури відкритих даних. ШІ не може ефективно працювати без якісних, структурованих, прозорих і доступних державних даних. Потрібно не лише розширювати відкриті реєстри, але й забезпечити їх інтероперабельність, актуальність і стандартизованість. Також необхідне впровадження контролю за етичністю збору даних, з урахуванням принципів приватності;

– підготовка кадрів нової генерації управлінців. ШІ вимагає якісно нового управлінського мислення – не лише технічної компетентності, але й здатності розуміти алгоритми, оцінювати їх вплив, виявляти упередження. Тому доцільно формувати міждисциплінарні освітні програми на перетині публічного управління, ІТ, етики й права;

– міжсекторальне партнерство. Успішна цифрова трансформація потребує синергії зусиль держави, приватного сектору (особливо ІТ-індустрії), наукових установ та громадянського суспільства. Саме ці актори здатні не лише розробляти та впроваджувати технології, а й здійснювати публічний контроль за їх справедливістю, ефективністю та прозорістю.

Інтеграція ШІ в систему публічного управління України має розглядатися не лише як технологічне нововведення, а як глибоке концептуальне зрушення, що змінює природу державного управління у XXI столітті в умовах діджиталізації суспільних відносин. Йдеться про якісно нову модель врядування, яка ґрунтується на принципах відкритості, громадянської участі, оперативності реагування на зміни та орієнтації на реальні потреби людини як центрального суб'єкта публічної політики. Така модель передбачає не механічне перенесення цифрових технологій у наявні адміністративні процеси, а переосмислення ролі держави, способів ухвалення рішень і каналів комунікації з суспільством.

Штучний інтелект у цьому контексті має розглядатися не як альтернатива людині чи загроза автономії публічної влади, а як інструмент, що розширює її

аналітичні можливості, підвищує адаптивність і сприяє більш точному, персоналізованому управлінню. Успішна реалізація такого підходу потребує збалансованого поєднання технологічної інноваційності з етичністю, правовою визначеністю та інституційною готовністю до змін. Лише за таких умов ШІ зможе стати повноцінним чинником демократичного оновлення публічного управління в умовах діджиталізації суспільних відносин.

Висновки з даного дослідження та перспективи подальших досліджень. Штучний інтелект виступає одним із ключових векторів трансформації публічного управління в умовах діджиталізації суспільних відносин. Його інтеграція у державну систему відкриває нові горизонти для підвищення ефективності та якості управлінських процесів. Завдяки можливості автоматизації рутинних операцій, глибокого аналізу великих даних та прогнозування результатів, ШІ не лише прискорює прийняття рішень, а й сприяє формуванню більш прозорих, підзвітних та відкритих адміністративних практик. Впровадження інтелектуальних технологій знижує корупційні ризики, мінімізує людський фактор у критичних процесах, а також створює умови для більш персоналізованого та адаптивного обслуговування громадян. Водночас, успішна інтеграція ШІ у публічне управління неможлива без відповідального нормативного регулювання, яке визначатиме правові межі застосування алгоритмічних систем, стандарти прозорості та захисту прав людини. Поряд із цим важливими є розвиток цифрової культури серед управлінців і суспільства в цілому, що включає формування навичок критичного мислення, етичного ставлення до технологій і готовності до трансформацій. Системне навчання та підвищення кваліфікації державних службовців є необхідною умовою для ефективного використання потенціалу ШІ та запобігання ризикам, пов'язаним із його впровадженням.

Ключовим аспектом є також забезпечення балансу між технологічним прогресом і демократичними принципами управління. Лише поєднання інноваційних цифрових рішень з відкритістю, участю громадськості та інституційною підзвітністю може створити фундамент для побудови в Україні інтелектуального, справедливого та ефективного публічного врядування. Такий підхід дозволить державі не лише адаптуватися до викликів цифрової епохи, а й активно формувати суспільні відносини на засадах довіри, законності і соціальної справедливості.

Отже, штучний інтелект у публічному управлінні є не просто технологією, а складним соціально-технічним феноменом, що вимагає системного бачення, комплексної підготовки та зваженого впровадження. Україна має унікальний шанс використати можливості цифрової трансформації для модернізації своїх державних інститутів, підвищення якості життя громадян і забезпечення сталого розвитку на засадах інноваційності та демократії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Artificial Intelligence (AI). U.S. Department of State. URL: https://www.state.gov/artificial-intelligence/#nav__primary-nav
2. Artificial intelligence and foreign policy decision-making. URL: <https://calhoun.nps.edu/handle/10945/7993>
3. Artificial Intelligence and Politics. URL: <https://vocal.media/futurism/artificial-intelligence-and-politics>
4. Eric Schmidt. National Security Commission on Artificial Intelligence. URL: <https://www.nscai.gov/about/commissioners/schmidt>
5. Pretorius B., van Niekerk B. Cyber-Security for ICS/SCADA. *Int. J. Cyber Warf. Terror.* 2016. Vol. 6. P. 1–16.
6. The Future of AI: How Artificial Intelligence Will Change the World. URL: <https://builtin.com/artificial-intelligence/artificial-intelligence-future>
7. Гбур З. В. Основи інформаційної безпеки держави в умовах війни. 2022. С. 868–872. URL: <http://baltijapublishing.lv/omp/index.php/bp/catalog/view/237/6325/13361-1>
8. Лопатченко І. С. Застосування досвіду США у використанні штучного інтелекту в забезпеченні національної інформаційної безпеки України. *Державне будівництво*. 2024. № 1 (35). С. 247–257. DOI: <https://doi.org/10.26565/1992-2337-2024-1-18>
9. Орлов О. В., Хмельницький А. В. Адаптації цифрових продуктів з елементами штучного інтелекту до роботи із запитамі щодо доступу до публічної інформації. *Публічне управління і адміністрування в Україні*. 2024. Вип. 39. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-5240-2024.39.22>
10. Правове регулювання Штучного Інтелекту. *Голос України*. URL: <http://www.golos.com.ua/article/372783>

Стаття надійшла до редакції 11.03.2025 р.

Стаття рекомендована до друку 20.04.2025 р.

Korotchenko N. O.,

Postgraduate student of the Department of Public Policy, Education and Research Institute of Public Administration of V. N. Karazin Kharkiv National University,
4 Svobody Sq., Kharkiv, 61022, Ukraine

e-mail: n.korotchenko@promodo.com <https://orcid.org/0009-0003-1365-2331>

ARTIFICIAL INTELLIGENCE AS A DRIVER OF PUBLIC ADMINISTRATION MODERNIZATION IN THE CONTEXT OF DIGITALIZATION OF SOCIAL RELATIONS

Annotation. The article explores the potential of artificial intelligence (AI) as a key driver of public administration transformation in the context of the digitalization of social relations. It analyzes the theoretical foundations for integrating intelligent technologies into the public sector through the lens of digital governance concepts, the algorithmization of administrative processes, and institutional adaptation. The main directions of AI application in public administration are highlighted, including automation of administrative functions, big data analytics, risk forecasting, digital citizen services, and decision support in crisis situations.

Special attention is paid to the Ukrainian context of AI implementation, particularly within the framework of national digital transformation strategies (e.g., “Diia.Digital State”). Promising sectors for AI integration are identified: administrative service provision, taxation, healthcare, environmental monitoring, and urban governance. The key conditions for successful AI integration are outlined, including legal and regulatory frameworks, open data infrastructure, development of digital competencies among civil servants, and cross-sectoral partnerships.

At the same time, the article highlights major risks and challenges: legal uncertainty, algorithmic bias and discrimination, cybersecurity threats, insufficient digital skills, and ethical dilemmas of delegating decisions to machines. It is argued that the implementation of AI should be understood not only as a technological process but also as a conceptual transformation of public governance toward greater transparency, adaptability, and human-centeredness.

Keywords: *artificial intelligence, public administration, digitalization, algorithmic governance, public policy, digital transformation, Ukraine.*

REFERENCES

1. Artificial Intelligence (AI). U.S. Department of State. URL: https://www.state.gov/artificial-intelligence/#nav__primary-nav
2. Artificial intelligence and foreign policy decision-making. URL: <https://calhoun.nps.edu/handle/10945/7993>
3. Artificial Intelligence and Politics. URL: <https://vocal.media/futurism/artificial-intelligence-and-politics>
4. Eric Schmidt. National Security Commission on Artificial Intelligence. URL: <https://www.nsc.gov/about/commissioners/schmidt>
5. Pretorius, B., van Niekerk, B. (2016). Cyber-Security for ICS/SCADA. *Int. J. Cyber Warf. Terror*, vol. 6, 1–16.
6. The Future of AI: How Artificial Intelligence Will Change the World. URL: <https://builtin.com/artificial-intelligence/artificial-intelligence-future>
7. Gbur, Z.V. (2022). Fundamentals of information security of the state in the conditions of war, 868–872. DOI: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-223-4-106> [in Ukrainian].
8. Lopatchenko, I.S. (2024). Application of U.S. experience in using artificial intelligence to ensure Ukraine's national information security. *Derzhavne Budivnytstvo*, 1(35), 247–257. DOI: <https://doi.org/10.26565/1992-2337-2024-1-18> [in Ukrainian].
9. Orlov, O.V., & Khmelnytskyi, A.V. (2024). Adaptation of digital products with artificial intelligence elements to handle public information access requests. *Public Administration and Administration in Ukraine*, 39. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-5240-2024.39.22> [in Ukrainian].
10. Legal regulation of Artificial Intelligence. Voice of Ukraine. URL: <http://www.golos.com.ua/article/372783> [in Ukrainian].

The article was received by the editors 11.03.2025.

The article is recommended for printing 20.04.2025.